

TEATR POWSZECHNY

im. Jana Kochanowskiego www.teatr.radom.pl

Neil LaBute

KSZTAŁT

(The Shape of Things)

RZECZY

Pewnie zastanawiacie się Państwo (podobnie jak my się zastanawialiśmy), czym jest tytułowy kształt rzeczy... Jak go zdefiniować możliwie prosto? Nie wgłębiając się zanadto, można powiedzieć przecież: "koń, jaki jest każdy widzi". I rzeczywiście, można przyjąć, że większość z nas bezbłędnie i w podobny sposób opisze na przykład: młotek, stół, nawet rower.

A jak jest z bardziej zaawansowanymi kształtami?

Jeśli przyjąć, że istotą sztuki jest myśl, jaką chce wyartykułować autor, to jej kształtem może stać się na przykład... teatralny spektakl! Autor przy pomocy dostępnych mu środków literackich, komponuje rzeczywistość, która staje się sposobem na przekazanie tej jednej, określonej myśli. Później pojawiają się: reżyser, aktorzy, scenograf, kostiumolog, kompozytor, choreograf – pozostali twórcy sztuki teatralnej – którzy pracując (każdy w swojej materii), wykorzystując język właściwy swojej sztuce, tworzą wspólny kod: język, którym posługuje się teatr. Musimy przy tym pamiętać, że współistniejące na scenie języki poszczególnych sztuk nie są ani precyzyjne, ani jednoznaczne, tworzą swoisty meta-język. Przekaz komplikuje dodatkowo wszystko to, co jest niemożliwe do zaplanowania, zaprogramowania, przewidzenia. Wszystko, co wiąże się z fizycznością aktorów, sceny, materii, relacją, która "staje się" na naszych oczach i nigdy nie jest taka sama. Bo w rzeczywistości to, co dzieje się na scenie jest przewidywalne tylko w jakimś stopniu, bo dzieje się naprawdę. I po drugie: to, co dzieje się na scenie, dzieje się naprawdę, bo dzieje się w naszym życiu, w naszej rzeczywistości, a sposób, w jaki tę rzeczywistość odbieramy, zależy przecież od wielu okoliczności... jest nieprzewidywalny. Wszystko, czego jesteśmy świadkami, kształtuje nas, przemawiając do nas, ale też jest przez nas kształtowane i nazywane, tak jak rozumiemy, czujemy, czasem jak chcielibyśmy, żeby było...

W ten sposób nadajemy rzeczy jej właściwy, prawdziwy, ostateczny kształt.

Nasz kształt. Jest zatem tak, jak widzisz, jak wiesz, jak rozumiesz, jak czujesz...

Lub jak chciałbyś, żeby było...

Życzymy Państwu odnalezienia swojego, niepowtarzalnego kształtu rzeczy.

Zbigniew Rybka

Evelyn to dziewczyna, za którą obejrzy się każdy facet, której pozazdrości każda dziewczyna. Atrakcyjna, znająca swoją wartość, pewna siebie, odważna. Nie boi się mówić tego, co myśli, robi to, na co ma ochotę, do niczego nikt jej nie zmusi. Za wszelką cenę dąży do prawdy, często kontrowersyjnymi i bezkompromisowymi środkami. Nie jest jednak bezuczuciową maszyną, androidem zaprogramowanym na osiągnięcie celu. Ze strachu przed cierpieniem ukrywa przed światem i sobą, że na kogoś lub na kimś jej zależy. Chowa się za pozorami bezwzględności i chłodu. Gdy w końcu daje szansę sobie i innym, okazuje się, że „liczy się tylko sztuka, którą trzeba tworzyć, za wszelką cenę”.

Magdalena Placek

Adam. Postać, jaką wielokrotnie możemy spotkać każdego dnia w parku, na ulicy czy w bibliotece. Zatopiony w marzeniu o barwniejszym życiu, schowany między stronami fikcyjnych opowieści wieździe swoje lepsze, ciekawsze życie. Kłopot pojawia się jednak w chwili, gdy dotychczasowe fantazje i pragnienia są w zasięgu ręki. Potrzeba akceptacji, pragnienie miłości i chęć bycia „lepszym człowiekiem”, pcha go do napisania swojego nowego, indywidualnego dekalogu. Dekalogu, w którym zrywa więź z dawnym, nie akceptowanym dotąd przez siebie Adamem.

W moim odczuciu, traci swoje „ja”. Ja – pierwotne, ja – organiczne. Oślepiiony nową, ładniejszą w swojej powierzchowności odstoną, zapomina o pryncypiach. Powszechna akceptacja i chęć wpisania się we współczesny kanon piękna doprowadza go do pewnego rodzaju „nie bytu”. Bo niby kim teraz jest? Nie akceptowaną przeszłością, czy wymarzoną teraźniejszością, w której nie ma miejsca na takie słowa jak przyjaźń, zaufanie czy własne zdanie na temat...

Krzysztof Chudzicki

Jenny to cicha i spokojna, niczym nie wyróżniająca się szara myszka – zupełne zaprzeczenie Evelyn. Jako dziewczyna z dobrego domu pokornie przyjmuje to, co przynosi jej życie, płynie z prądem, nigdy pod prąd, bo po prostu „tak nie wypada”. Godzi się na związek, w którym nie czuje się szczęśliwa, bo sądzi, że nic lepszego już jej nie spotka, a poza tym „wypada” mieć narzeczonego. Nie jest spełniona, ale nie buntuje się, nie stawia oporu, bo brak jej poczucia własnej wartości, przegląda się w oczach innych, a ten obraz zawsze jest dla niej zniekształcony.

Choć pozornie Jenny może wydawać się głupiotka i naiwna, to właśnie jej prostolinijność sprawia, że stać ją na stuprocentową szczerłość. Jej bierna postawa wynika z tego, że nie czuje się dość dobra czy na tyle silna, by zmienić swoje życie, jednak skrycie o tym marzy, potrzebuje tylko kogoś, kto poprowadzi ją za rękę i pokaże jak postąpić.

Maria Gudejko

Jak dalece można posunąć się w ingerencji w czyjeś życie? Czy mamy prawo narzucać drugiej osobie własne wartości, co do których mamy pełne przekonanie? Czy wszystko jest białe i czarne? Jak znaleźć złoty środek i nie przekroczyć pewnej granicy, zza której nie ma już powrotu? Czy bezkrytyczna wiara w siebie nie oddala nas od partnera i nie niszczy wspólnych relacji?

Phillip zdaje się nawet nie zadawać sobie takich pytań. Dla niego wszystko jest jasne. Idzie przez życie, według z góry założonego planu, konsekwentnie przed siebie, niczym czołg, który nie widzi przeszkód. Zapatrzony przede wszystkim we własną osobę nie zauważa, jak wiele wartościowych osób i zdarzeń mija na swojej drodze. Czy kiedyś w końcu wyhamuje, czy może jeszcze przyspieszy, skazując się w ten sposób na całkowitą alienację?

Kamil Woźniak

Poszukiwania rozwiązania scenograficznego doprowadziły mnie do stworzenia jakiegoś rodzaju enigmy, która poprzez nadany kontekst, małe, acz znaczące „gesty”, będzie dawała się właściwie czytać. W sztuce, gdzie zmiany scenerii wydarzeń zachodzą dynamicznie, miejsca są bardzo różnorodne, a do tego dochodzi ważny dla fabuły wpływ czasu, trudno podjąć próbę dosłownego odwzorowania każdej z tych przestrzeni.

Zdecydowaliśmy pokusić się o odrobinę odrealnienia, które jednak poprzez niewielkie zabiegi sceniczne, sugestie konkretnych miejsc, światłem i charakterystycznymi obiektami, a także panujące emocje, będzie zupełnie realnie interpretowalne. Liczę, że ten swoisty minimalizm przypadnie do gustu widzom i – co najważniejsze – będzie dobrze służył spektaklowi.

Katarzyna Kornelia Kowalczyk

Neil LaBute

KSZTAŁT RZECZY

(The Shape of Things)

przekład Małgorzata Semil

reżyseria Zbigniew Rybka

scenografia Katarzyna Kornelia Kowalczyk

opracowanie muzyczne Andrzej Sadowski

światła Michał Grabowski

obsada

Evelyn Magdalena Placek (gościennie)

Jenny Maria Gudejko

Adam Krzysztof Chudzicki

Phillip Kamil Woźniak

Produkcja pierwszego wystawienia by: Almeida Theatre Company, Susan Orlini Gallin, Sandy Gallin, Stuart Thompson, Ben Sprecher i USA/OSTAR Theatricals.
Amerykańska premiera THE SHAPE OF THINGS odbyła się w Nowym Jorku, w październiku 2001 r.

premiera 22 marca 2013 scena kameralna

dyrektor naczelny i artystyczny Zbigniew Rybka

2013

TEATR POWSZECHNY

Plac Jagielloński 15, 26-600 Radom
www.teatr.radom.pl

Kasa biletowa:
wt – sob. w godz. 9.00–13.00 i 16.00–19.00
oraz w ndz. w godz. 16.00–19.00

przedsprzedaż biletów:
tel: 048 384 53 22, sms: 604 56 64 06
e-mail: bilety@teatr.radom.pl

Teatr wyposażony jest w sprzęt dla słabosłyszących
zakupiony ze środków PFRON.

Teatr Powszechny im. Jana Kochanowskiego
jest instytucją kultury Miasta Radomia

eBilet.pl

MegaBilet..

ZASTĘPCA DYREKTORA Aleksandra Jakielaszek / SEKRETARIAT, KOORDYNACJA PRACY ARTYSTYCZNEJ Renata Potońska / KIEROWNIK TECHNICZNY Marek Zielonka / KIEROWNIK SEKCJI OBSŁUGI SCENY Izabela Sępniewska / KIEROWNIK LITERACKI Anna Kulpa / KONSULTANT PROGRAMOWY Jolanta Korlubi-Ogonkowska / KIEROWNIK BIURA OBSŁUGI WIDZÓW Jolanta Janus / BIURO OBSŁUGI WIDZÓW Piotr Tomczyk, Aleksandra Leńniewska / KASA BILETOWA Agnieszka Augustyniak / GŁÓWNA KSIĘGOWA Lidia Czerwińska / KSIĘGOWOŚĆ Małgorzata Fiuk, Anna Klimas, Marzena Włoskiewicz / KADRY Agnieszka Pawłowska / KIEROWNIK ADMINISTRACJI Dorota Dużbabel / ADMINISTRACJA Sabina Kamińska, Olga Franaszczyk / TRANSPORT I ZAOPATRZENIE Zbigniew Wolszczak / INSPICJENT, SUFLER Aleksandra Michalczewska, Anna Pietruszka, Magdalena Podsiadły / ŚWIATŁO I DŹWIĘK Radostaw Kosmała, Agnieszka Grela, Paulina Mężyk, Daniel Adamczyk, Grzegorz Jęczyński, Tomasz Świątkowski, Sylwester Krawczyk / BRYGADIER SCENY Janusz Młynarczyk / MONTAŻYŚCI SCENY Waldemar Dolega, Artur Fajdek, Dariusz Skrzynecki, Marian Sptawiec, Marcin Sroka / KIEROWNIK PRACOWNI OBSŁUGI Bogumiła Ciecieląg / GARDEROBIANE Grażyna Dwczarek, Małgorzata Kępka / CHARAKTERYZATORNIA Maria Opozda, Katarzyna Łukawska / PRACOWNIA KRAWIECKA Iwona Włoskiewicz, Renata Bogusiewicz / PRACOWNIA STOLARSKO-TAPICERSKA Tadeusz Fajdek, Paweł Skóra / PRACOWNIA PLASTYCZNA Wojciech Weryk, Monika Borysiewicz / PRACOWNIA ŚLUSARSKA Roman Kucharczyk, Bogusław Stajniak / PRALNIA, FARBARNIA Jadwiga Włodarkiewicz / SEKCJA GOSPODARCZA Halina Dudek, Grażyna Kozera, Jadwiga Kustra, Marianna Małek, Barbara Sokołowska, Barbara Wróbel, Henryk Kamusiński, Grzegorz Rdzanek, Teresa Majewska
REDAKCJA PROGRAMU Anna Kulpa / OPRAWOWANIE GRAFICZNE Agnieszka Wiech / ZDJĘCIA Z PRÓB Michał Grabowski

plus
radio
90 FM

DZIENNIK
TEATRALNY

RDC

ok
magazyn
bo 10 Ty jesteś Kobietą

echo
Dziła

reklama

ami

gazeta

